

VÝLET NA HORU ŘÍP

V sobotu 23. dubna jsme jeli s mamkou a s taťkou na Řípskou pouť. Bylo tam hodně atrakcí. Létal tam vrtulník i letadla, z nichž skáiali parašutisté. Nejvíce mě však zaujala románská rotunda svatého Jiří. Málokdo ví, že je zasvěcena nejen svatému Jiří, ale také svatému Vojtěchovi. Patří mezi nejstarší dochované rotundy v Čechách, první písemná zmínka je z roku 1126, kdy ji nechal opravit a rozšířit český kníže Soběslav I. V roce 1907 zde byla postavena turistická chata, která slouží jako výletní restaurace. Zde jsme si dali občerstvení. Na zdi chaty je připevněn patriotický nápis „Co Mohamedu Mekka, to Čechu Říp“. Den plný zážitků i historie se mi moc líbil.

Adélka Doležalová (7)

Uklidme Česko!

aneb

Zametíme před svými prahy!

Dne 16. dubna se konala v Blíževedlích a v jejich okolí akce „Uklidme Česko“. Sešli jsme se na návsi, kde jsme se rozdělili do několika skupin. Uklízel se Ronov, Skalka, prostor kolem zastávky v Blíževedlích, cyklostezka a hrádek Hřidelík. Já jsem se podílel na úklidu Hřidelíku. Po práci jsme si zahráli několik her a opekli buřtiky. Náš hrádek je připraven na sezónu a láká k návštěvě. Tak se přijďte podívat!

Hřidelík je od blíževedelského náměstí vzdálený asi 200 metrů. Projdeme mezi ploty, štěkajícími psy, pasoucími se ovciemi a hrad je náš! Býval to hrádek s velmi tlustou zdí, která chránila místnosti přistavěné zevnitř. Přístupný je dodnes zachovalou chodbou vytesanou do skály. Jeho název byl pravděpodobně odvozen od tvaru zaoblené obvodové zdi připomínající válec, hřídel. Na vedlejší skalce bývala asi bašta nebo jiná stavba. Nejstarší historii neznáme. Snad to býval strážní hrádek. Vice podrobností o hradě naleznete v knize Blíževedly – z historie obce, kterou si můžete vypůjčit ve školní knihovně. Knihu darovala paní starostka Blíževedel.

Zdroj: Daniel, B.: Blíževedly – z historie obce, OÚ 2014, Blíževedly
Mira Šponiar (6)

Jarní básnění

Beránci

Eliška Kavková (6)

Kde se vzalo, tu se vzalo,
na nebi tisíc malých beránek,
co šeptají ve spánku,
že paní zima už odchází
a jaro k nám přichází.

Začalo jaro

Eliška Kavková (6)

Začalo jaro, slunce svítí,
z travnaté peřiny vykukuje první kvít.
Krokusy, sněženky a tulipány,
co potěší všechny mámy.
Zjara také začnem' sit,
ať nám kvete celý byt.
Už se těším, maminko,
až s tebou zasadím první semínko.

Jarní příroda

Bára Müllerová (6)

Louka je zalitá sluncem,
všude voní pampelišky,
z kutlochu vylézají medvědi,
ježci i lišky.
Jemný vínek provoní celý kraj
a změní ho v nekonečný ráj.
Jelen čese si své parohy
a ježek si brousí bodliny.
Za loukami šumí potůčky,
a taťka si připravuje pruty na rybičky.

Proč máme rádi jaro

Jakub Tounar (6)

Proč máme rádi jaro?
Nevíte?
Tak já vám to povím:
Jarem všechno ožívá.
A voní.
Jaro má každý rád.
I ptáčci těší se
Aby nám mohli zapívat.

Česko-americké veršování

Ve čtvrtek do Prahy na loď jsme jeli,
báječnou náladu od rána měli.
KáEfCé, Mek Donald skvěle nás hostí,
posléze na lodi vážení jsme hosti.
How are you, what's your name,
takhle my spíkujem',
chicken and potatoes do sebe ládujem'.
Párečky, řízečky baštíme s chutí,
nad foodem sedíme hoďku bez hnuti.
Mikrofón anglicky mluvit nás nutí,
všichni to zvládli, nejsme přec dutí.

To je krása, to je skvost – hleďme vpředu
Karlův most.
Zdymadla fungují, to se to pluje.
Sluníčko svítí, krásně tu je.
Na závěr selfíčka na řadu přišla,
jsme very happy – výprava vyšla!

Americainmerrymakers

LOV NA MYŠÍ

„Paní učitelko, my máme ve třídě myš!“ neslo se chodbou jednu středu před hodinou češtiny. Hysterii se snažila uklidnit píuč. Pešu, zatímco píuč. Tesaha se sháněla po foťáku se slovy, že to se musí zdokumentovat. Krabice se srdíčky na valentýnská přání se stala rázem lapačem myší (pastičky jsou nehumánní...). A proč myší a ne myši? Jen co se podařilo jednu myšku vynést v oné krabici ven, už po třídě běhala druhá. Jo, jo, když on jim ten pop-corn, který byl za skříní, táák chutná.

Šestáci

Myšičko, myš, pojď
ke mně blíž....

Dejte mi sem tu
popcorn sváču!...

Maj domácí mazlíček se představuje

Jmenuji se Salinka. Štěkám na děti a velké psy (malých se bojím taky). Doma mi házi míček, anebo se se mnou přetahuji o hračku. Ráda se zavrtávám do dek, takže si páničci musí dávat pozor, aby mě nezasedli. Je se mnou velká zábava, když si někdo lehne na gauč k telce, snážím se ho rozptýlit a skáču po něm, oni tomu říkají zlobení. Jakmile páničci něco pojídají, chci taky, umím krásně prosit, oni to nazývají loutění. Jinak si ale rozumíme i bez slov a máme se hrázňě moc rádi!

Salinka Hlaváčková a pániček Honzík (6)

Poděkování ☺ Poděkování ☺ Poděkování ☺ Poděkování ☺

Vážení pánev Jiří Svobodo a Davide Surý,

chtěla bych Vám tím poděkovat za úžasně zajímavou besedu o vodopádech, hradech, tajemstvích i pokladech ukrytých v minerálech a horninách. Díky této přednášce jsem například poznala nové kameny, zjistila místa, kde se nacházejí a kde si je mohu posbírat. Libila se mi i soutěž o krásné ceny v podobě zkamenělin, českých granátů a polodrahokamů. Jsem ráda, že v naší školní knihovně máme vaši knihu Tajemství Českého středohoří se spoustou tipů na výlet. Tisícéré díky za vaši návštěvu.

Týnka Kornová (7)

